

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Soru Cevap

Tarikler (Hizb'ten Ayrılanlar) ve Geciken Zafer

Soru:

Soru, özellikle de ikinci şıkkı çok hassastır, bu yüzden özür diliyorum. Ancak bir süredir beni rahatsız edip duruyor... Soru için bir cevap varsa ne mutlu, yoksa da ne mutlu. Biliyorum, sorumlu, böyle bir durumda cevap için uygun koşulların olup olmadığını sorandan daha iyi bilir... Sorum, iki şıktan oluşuyor:

Birinci şık: 60 yıldan fazladır parti, zorlu koşullarda çalışıyor. Nadiren herhangi bir grup bu zorlu koşullara maruz kalmıştır. Bütün gençler bu emanete katlanamayabilir, onun için bazıları (partiden) ayrılıyor... Ayrılanların koşulları niçin değerlendirilmeyip onlara karşı "sakin olmayan" tutum almak yerine mazeret aranmıyor?

İkinci şık: Hedefe varmadan geçen bunca yıllar, nusret talebinin ihsanla yapılmadığı anlamına gelmez mi?

Başta da söylediğim gibi sorunun özellikle de ikinci şıkkının çok hassas olduğunu takdir ve tahmin edebiliyorum... Bir cevap varsa, ne mutlu, yoksa da ne mutlu... Yüreğim, parti sevgisiyle dolu, fikir ve metodunun doğru olduğunu görüyorum. Sorudan amacım, zihin bulandırmak ya da fitne çıkarmak değil, hayra erişmektir. Allah, gözlerin görmediğini ve kalplerde saklı olanı bilir.

ve's Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh

Cevap: Ve Aleykum'us Selam ve Rahmetullahi ve Berakâtuh

Evet, sorunun ikinci şıkkı çok hassas... Soru-cevap şeklinde değil de görüşme anında cevap verilmesi daha uygun olur... Ama Allah *Subhânehu ve Teâlâ*, tiran ve zorbaları kahreylesin. Onlar ki her nerede olurlarsa olsunlar hakkı söyleyenlerin ve hak sözünün peşine düşerler de kötülük ve kötülük sahiplerini canı istedikleri gibi davranmaları için kendi başlarına bırakırlar...

Bu, tiranların, zorbaların, Rûveybida'ların hüküm sürdüğü her çağda hakka davet eden Peygamber ve Salihlerin siresidir... Ancak akıbet muttakiler içindir.

Daha önce de ima yollu ya da açıktan benzer sorulara maruz kaldık. Fakat İslam ve Müslümanlar kindarı bazı insanlar, gerçeği öğrenmek yerine zihin bulandırmak, dünyalık kırıntı elde etmek, ins şeytanları ve yandaşlarına hizmet etmek için soru sorarlar... Bu nedenle hakkı öğrenmek ve cevaptan istifade etmek için değil, can sıkmak, fitne çıkarmak ve sözleri yerlerinden saptırmak için soru sorduklarını bildiğimiz için onlara cevap verme gereği bile duymadık. Fitnenin kendilerine döneceğinin farkında değiller...! Bu yüzden sorularını kale bile almadık.

Ama sizin sorunuzda, dürüstlük, soru sorma edebi ve konuşma nezaketinin olduğunu gördüm. Bu yüzden özellikle de sorunun ikinci şıkkına, anladığım kadarıyla fazla ayrıntıya girmeden -ki yeri burası değil ondandır- cevap vermeye çalışacağım. Başarı Allah'tandır.

1- Sorunun birinci şıkkına cevap:

Soruda geçen "**sakin olmayan**" tutum ifadesi belirsizdir. Muhtemelen bu ifadeden, kendilerine sempati duymadığımız ve çirkin davranışları yüzünden ilgi göstermediğimiz bazı ayrılanlara özel haller kastedilmiş olabilir... Doğru anlamışsam, o halde mesele şu şekildedir:

Bir gencin, özellikle de böyle bir zamanda, birbiri üstüne birikmiş zorluklar daveti çepeçevre kuşatmışken kendine özgü koşullardan ötürü daveti taşıma yükünün altından kalkamamasını anlayışla karşılıyor. Bazı gençler, daveti taşıma yükünün altında ezildiler, onun için daveti taşımaktan geri durdular, davetin zorlukları karşısında zafiyete uğradılar, dünya sevgisi ve süsü,

Allah rızası ve ahiret sevgisine galebe çaldı... Böylesi gençlere niçin (partiden) ayrıldınız diye sorulduğunda, daveti taşıyamayacak koşullarda olduklarını ve Allah'ın izniyle ikinci defa (partiye) geri dönmek için bu koşulları atlatmaya çalıştıklarına dair dürüstçe cevap verirler... Bunların durumunu anlayışla karşılıyor ve onlarla iyi ilişkilerimizi sürdürüyoruz. Onları işlerin en güzeline erdirmesi, yeniden davet taşımaya dönmeleri, daveti taşımama günahını iyi eylemleriyle telafi etmeleri için Allah'a dua ediyoruz. Çünkü Allah'ın izniyle iyilikler, kötülükleri giderir.

Sorunuzda "sakin olmayan" tutum olarak adlandırdınız ve "Kendilerine sempati duymadığımız ve çirkin davranışları yüzünden ilgi göstermediğimiz" kimselere gelince, bunlar, sapmış olup partiden ayrılanlardır. Bunlar, Allah'tan mağfiret dileyip tövbe etmek yerine ve partiden ayrılış ve sapışlarını iyi söylem ve eylemle telafi etmeleri gerekirken, partiye, liderliğine ve sorumlulara karşı iftira atarak ayrılış ve sapıklıklarını kendilerince haklı göstermeye çalışırlar... Yalan üstüne yalan söylerler. Oysa bu, Allah'ın Şeriatında çok çok büyük günahtır... Müslim Sahihinde El Ameş'ten, Şakik'ten, Abdullah'tan rivayet ettiğine göre Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurdu:

"Yalandan kaçının, zira yalan, kötülüğe götürür, kötülükte cehenneme iletir. Kişi yalan söyledikçe ve yalan peşinde koştuğu Allah katında yalancı yazılır." Buna rağmen bu kişiler, iftira atmakta ve yalan söylemektedir! Söylendiği gibi dinlenmek ve huzur bulmak için partiden ayrılmıyor. Dahası yalan yere ve iftara yollu kara sayfalar yayınlamaya başlıyor... Böylesi kimselere ne sempati besler ne de çirkin davranışları yüzünden onlara ilgi duyarız...

Bazı şartlardan ötürü bu ağır yükü kaldıramayacaklarını dürüstçe söyleyenlere gelince, bunların durumlarını anlayışla karşılıyor ve haklarında güzel sözler sarf ediyoruz. Bu şartları atlabilmeleri için kendilerine yardımcı olmaya çalışıyoruz...

Dilerseniz size benim tanıklık ettiğim bir olayı anlatayım: Bazı ülkelerden sorumlu olduğum dönemde, *Allah rahmet eylesin* ikinci şeyhimiz bana gelip ayrılanlardan biriyle görüşmemi ve partiye yeniden dönüşünü araştırmamı istedi. Çünkü o kişi, geçmişte hayırlı biriydi, uyanık ve anlayış sahibi olduğunu biliyorduk... Bunun üzerine ben de söz konusu kişiye gidip dedim ki niçin hizbe geri dönmüyorsun? O da dedi ki ey Ebu Yasin "Bu ağır yükü kaldıracak güçte değilim. Tutuklandım ve buna ancak bir kaç gün dayanabildim. Onun için ben de Hizbi inkâr ettim ve cezaevinden çıktım. Anladım ki kapasitem bu ağır yüke dayanabilecek kadar güçlü değil..." Ben, onu partiye geri dönmesi için ikna edemedim. Ama partiyi desteklemeye devam etti, düşmanlık yapmadı... Böyle dürüst sözlü olanlara saygı duyuyor ve haklarında hayır duasında bulunuyoruz... Ama zafiyetini başkalarını suçlayarak haklı göstermeye çalışanlara, şu veya bu sorumlu şöyle şöyle olduğu için partiden ayrıldım diyenlere, haksız yere, daha doğrusu iftira suçlamasında da bulunanlara, kendilerince iyi bir şey yaptıklarını sananlara, Allah'tan mağfiret dileyip tövbe etmek yerine parti ve liderliğine savaş açanlara, Müntekim ve Cebbar Allah'tan korkmadan iftira atanlara gelince, böylesi kimseler, mazur görülme hak etmiyorlar. Evet, biz bunlara sempati beslemiyor ve çirkin davranışları yüzünden kendilerine ilgi göstermiyoruz.

2- Sorunun ikinci şikkına gelince:

Yanıta geçmeden önce Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in nusret talebiyle ilgili bazı bilgiler paylaşarak cevaba girizgâh yapmak istiyorum:

Bisetin onuncu yılında, önce Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in en büyük yardımcısı müminlerin annesi Hatice RadiyAllahu Anh, sonra da Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'i Kureys'in eziyetinden koruyan amcası Ebu Talip vefat etti. Bu yıl hüznün yılı olarak bilinir... Ardından Allah *Subhânehu ve Teâlâ*, Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'i İsra ve Miraç ile nusret talebi izni gibi iki büyük olayla onurlandırdı. Akabinde Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*, Sekif, Beni Amir, Beni Şeyban ve Beni Hanife gibi kabilelerden defalarca nusret talebinde bulundu... Hiçbiri de Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in talebine yanıt vermedi. Hatta bazıları, Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'e oldukça kötü davrandılar. Tertemiz kanını akıttılar... Sonra Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*, Musab'ı Medine'ye

gönderdi. Allah ona zafer nasip eyledi de Ensar'dan bazı güç ve kuvvet ehli ona icabet etti. Bu kişiler, Hac mevsiminde Mekke'ye geldiler ve nusret vermek üzere biat ettiler. Buna ikinci Akabe Biati denir. Ardından Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* Medine'ye hicret etti ve devleti kurdu.

Soru şu: Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*, nusret talebini ihsanla yapmadığı için mi ona icabet eden olmadı? Ya da Musab *RadiyAllahu Anh*, Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in ihsanı üstünde bir ihsanla nusret talebinde mi bulundu? Cevap tabii ki hayır. Her ecelin bir yazgısı vardır.

“**Şüphesiz Allah, emrini yerine getirendir. Allah, her şeye bir ölçü koymuştur.**” [Talak 3]

Biz, kardeşim, Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'i örnek ediniyor ve nusret talebi için elimizden geldiğince çaba sarf ediyoruz. Her şeyde Allah'a tevekkül ederek ihsanla ve dikkatlice nusret talebini takip ediyoruz. Allah'ın izniyle nusret talebini istenen şekilde yerine getirmek için çok ince ve dikkatli davranıyoruz...

Aklımız ve yüreğimizde şu iki husus hep tazeliğini koruyarak bu yolda yürümeye devam ediyoruz:

Birincisi: Hilafetin ikamesi için ne kadar ihsanla çalışma yapılsa da, Hilafetin nerede ve ne zaman kurulacağına karar veren Aziz ve Kaviyy olan Allah'tır...

İkincisi: Allah'ın sünnetine göre Hilafet, tembeller ve çalışmadan geri duranlar eliyle kurulmayacaktır. Gökten melekler inip bizim yerimize Hilafeti kurmak için melekler çalışmayacaktır. Aksine Hilafet, ciddiyetle çalışan öncü müminler tarafından kurulacaktır. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* onlar için zaferi hızlandırır, şükredenlerden olurlar. Geciktirirse, sabredenlerden olurlar. Allah'ın rahmetinden ümit kesmezler. Allah'ın emri gelene dek Allah'ın yönetimini kurmak için çalışmaktan geri durmazlar...

Özetle:

1- Hilafeti kurma zaferinin gecikmesi, nusret talebinin ihsanla yapılmamış olmasını gerektirmez. Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*, birkaç kez nusret talebinde bulundu ama talebine yanıt veren olmadı. Hâlbuki o, ihsanın da ötesinde en güzel şekilde çalışma yapmıştı... Musab ise Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* gibi ihsanla çalışma yapmadığı halde kendisine icabet edenler olmuştur... Her müddetin bir yazgısı vardır.

2- Biz, Allah'ın izniyle işlerin gerçeğinin farkındayız ve en güzel şekilde onların takipçisiyiz... Aziz ve Hâkim olan Allah'ın, bizden önceki mümin kardeşlerimize zaferi nasip ettiği gibi bize de zafer nasip edeceğinden eminiz ve emin bir halde çalışma yapıyoruz.

“**وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَنْخِطَفَكُمْ النَّاسُ فَأَوَاكُمُ وَأَيُّكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ**” **O vakti hatırlayın ki siz yeryüzünde güçsüz ve zayıf idiniz. İnsanların sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz. Derken Allah sizi barındırdı, yardımıyla destekledi ve sizi temiz şeylerden rızıklandırdı ki şükredesiniz.**” [Enfal 26] Allah, sadece “*bizi barındırıyor*”, “*yardımıyla da bizi destekliyor*”. Aynı zamanda “*bizi temiz şeylerden rızıklandırıyor*” Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun

Son olarak soru soranı Allah'ın selamı ile selamlıyor ve onun için hayır duasında bulunuyorum.